

“मीठे बच्चे- तिमीलाई डबल सिरताज राजा बन्नु छ भने खूब सेवा गर, प्रजा बनाऊ, संगममा तिमीले सेवा नै गर्नु छ, यसैमा कल्याण छ ।”

प्रश्न:- पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु भन्दा पहिले हरेकलाई कुनचाहिँ शृङ्गार गर्नु छ ?

उत्तर:- तिमी बच्चाहरूले योगबलद्वारा आफ्नो शृङ्गार गर, यस योगबलबाट नै सारा विश्व पावन बन्नेछ । तिमीलाई अब वानप्रस्थमा जानु छ, त्यसैले यस शरीरको शृङ्गार गर्नुपर्ने आवश्यकता छैन । यो त कौडी समान (वर्थ नट पेनी) छ, यसबाट ममत्व निकालिदेऊ । विनाश भन्दा पहिले बाबा समान दयावान बनेर आफ्नो र अरूको शृङ्गार गर । अन्धाहरूको लट्टी बन ।

ओम् शान्ति । अब यो त बच्चाहरूले राम्रोसँग बुझेका छन्- बाबा आउनुहुन्छ पावन बन्ने मार्ग बताउन । उहाँलाई बोलाइन्छ नै यही एक कुराको लागि, आएर हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहोस् किनकि पावन दुनियाँ बितिसक्यो, अहिले दुनियाँ पतित छ । पावन दुनियाँ कहिले थियो, कति समय भयो, यो कसैले जान्दैनन् । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- बाबा फेरि यस तनमा आउनुभएको छ । तिमीले नै बोलाएका हो- बाबा आएर हामी पतितहरूलाई मार्ग बताउनुहोस्, हामी कसरी पावन बनौं ? यो त जान्दछौ- हामी पावन दुनियाँमा थियौं, अहिले दुनियाँ पतित छ । अब यो दुनियाँ बदलि रहेको छ । नयाँ दुनियाँको आयु कति, पुरानो दुनियाँको आयु कति- यो कसैले जान्दैनन् । पक्का घर बनायौ भने भन्नेछन् यसको आयु यति वर्षको होला । कच्चा घर बनायौ भने भन्ने छन् यसको आयु यति वर्षको होला । यो कति वर्ष सम्म चलन सक्छ, यो जान्न सकिन्छ । यो जुन सारा दुनियाँ छ यसको आयु कति छ भन्ने कुरा मनुष्यहरूलाई थाहै छैन । त्यसैले अवश्य बाबालाई आएर बताउनुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- अब यो पुरानो पतित दुनियाँ पूरा हुनु छ । नयाँ पावन दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ । नयाँ दुनियाँमा धेरै कम मनुष्य थिए । नयाँ दुनियाँ हो सत्ययुग जसलाई सुखधाम भनिन्छ । यो हो दुःखधाम, यसको अन्त अवश्य आउनु छ । फेरि सुखधामको इतिहास अवश्य दोहोरिनु छ । सबैलाई यो सम्झाउनु छ । बाबा निर्देशन दिनुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर र फेरि अरूलाई पनि यो मार्ग बताऊ । लौकिक पितालाई त सबैले जान्दछन्, पारलौकिक पितालाई त कसैले जान्दैनन् । सर्वव्यापी भनिदिन्छन् । कच्छ-मच्छ अवतार अथवा ८४ लाख योनिमा लैजान्छन् । दुनियाँमा कसैले पनि बाबालाई जान्दैनन् । बाबालाई जानू तब बुझून् । यदि ढुंगा-मूढामा हुनुहुन्छ भने वर्साको कुरा नै हराउँछ । देवताहरूको पनि पूजा गर्छन्, तर कसैको कर्तव्य (अक्युपेशन) जान्दैनन्, यी कुराहरूमा बिल्कुलै अन्जान छन् । त्यसैले पहिलो-पहिलो मूल कुरा सम्झाउनुपर्छ । केवल चित्रबाट कसैले सम्भन सक्दैनन् । विचरा मनुष्यहरू न बाबालाई जान्दछन्, न रचनालाई जान्दछन्- शुरुदेखि लिएर यो रचना कसरी रचियो । देवताहरूको राज्य कहिले थियो, जसलाई पुज्दछन्, केही पनि थाहा छैन । सम्भन्छन् सूर्यवंशी राजधानी लाखौं वर्ष चल्यो, फेरि चन्द्रवंशी लाखौं वर्ष चल्यो, यसलाई भनिन्छ अज्ञान । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनुभएको छ, तिमीले फेरि दोहोर्याउँछौ । यसरी सम्झाऊ, सन्देश (पैगाम) देऊ, नत्रभने राजधानी कसरी स्थापना हुन सक्छ ? यहाँ बसेर मात्रै हुँदैन । हो, घरमा बस्नेवाला पनि चाहिन्छ । त्यो ड्रामा अनुसार बसेका छन् । यज्ञको सम्हाल गर्नेवाला पनि चाहिन्छ । बाबाको पासमा कति बच्चाहरू आउँछन् मिल्नको लागि किनकि शिवबाबासँग नै वर्सा लिनु छ । लौकिक पिताको पासमा बच्चा आयो भने सम्भन्छ- मलाई पिताबाट वर्सा लिनु छ । बच्ची त गएर हाफ पार्टनर बन्छिन् । सत्ययुगमा कहिले पनि सम्पत्ति आदिमा भगडा हुँदैन । यहाँ भगडा हुन्छ काम विकारमाथि । वहाँ त यी ५ भूत हुँदैनन्, त्यसैले दुःखको नाम निशान हुँदैन । सबै नष्टोमोहा हुन्छन् । यो त सम्भन्छन् स्वर्ग थियो, जुन बितिसकेको छ । चित्र पनि छन् तर यो ख्याल तिमी बच्चाहरूलाई अहिले आउँछ । तिमी जान्दछौ- यो चक्र हरेक ५ हजार वर्षपछि दोहोरिन्छ । शास्त्रहरूमा यो कतै लेखिएको छैन- सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी वंशावली २५०० वर्ष चल्यो । अखबारमा छापिएको थियो बडौँदाको राजभवनमा रामायण सुनिरहेका छन् । कुनैपनि आपद् आउँछ भने मनुष्यहरू भगवान्लाई राजी गर्नका लागि भक्तिमा लाग्छन् । यसरी भगवान् राजी हुनुहुन्न । यो त ड्रामामा निश्चित छ । भक्तिबाट कहिल्यै भगवान् राजी हुनुहुन्न । तिमी बच्चाहरू

जान्दछौ- आधा कल्प भक्ति चल्छ, आफै दुःख लिइरहन्छन् । भक्ति गर्दा-गर्दै सबै पैसा खलास गरिदिन्छन् । यी कुराहरूलाई कसै-कसैले मात्र सम्भन्छन्, जुन बच्चाहरू सेवामा छन्, उनीहरूले समाचार पनि दिइरहन्छन् । यो ईश्वरीय परिवार हो भन्ने कुरा सम्झाइन्छ । ईश्वर त दाता हुनुहुन्छ, उहाँ लिनेवाला हुनुहुन्न । उहाँलाई त कसैले पनि दिदैनन्, उल्टै सबै बर्बाद गरिरहन्छन् ।

बाबा तिमी बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ- तिमीलाई कति अथाह पैसा दिएँ, तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाएँ फेरि त्यो सबै कहाँ गयो ? यति कंगाल कसरी बन्यो ? अहिले म फेरि आएको छु, तिमी कति पद्मापद्म भाग्यवान् बनिरहेकाछौ । मनुष्यहरू त कसैले पनि यी कुराहरूलाई जान्दैनन् । तिमी जान्दछौ- अब यस पुरानो दुनियाँमा रहनु छैन । यो त खलास हुनेछ । मनुष्यहरूको पासमा जो अथाह पैसा छ त्यो कसैको हातमा पर्नेवाला छैन । विनाश भएपछि सबै खलास हुनेछ । कति मीलमा ठूला-ठूला घर आदि बनेका छन् । अथाह सम्पत्ति छ, सबै खतम हुनेछ किनकि तिमी जान्दछौ- जब हाम्रो राज्य थियो अरू कुनै छँदै थिएन । वहाँ अथाह धन थियो । तिमी पछि गएर देख्दै जानेछौ के-के हुनेछ । उनीहरूको पासमा कति सुन, कति चाँदी, नोट आदि छ, त्यो सबै बजेट निकाल्छन्, घोषणा गर्छन् यति बजेट छ, यति खर्च हुन्छ । बारूदमाथि कति खर्च छ । अहिले बारूदमाथि यति खर्च गर्छन् । त्यसबाट आमदानी त केही पनि छैन । यो राख्ने कुरा त होइन । राख्नुपर्ने हुन्छ सुन र चाँदी । सत्ययुगी दुनियाँमा सुनका सिक्का हुन्छन् । त्रेतामा चाँदीका हुन्छन् । वहाँ त अपार धन हुन्छ, फेरि कम हुँदा-हुँदै अहिले हेर के निकलेको छ ! कागजका नोट । बेलायतमा पनि कागजका निकलेका छन् । कागज त कामको चीज होइन । बाँकी के रहने छ ? यी ठूला-ठूला भवन आदि सबै खतम हुनेछन् । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यो जे जति देख्छौ, यस्तो सम्भ यो छँदै छैन । यो त सबै खलास हुनु छ । तिम्रो शरीर पनि पुरानो कौडी समान छ, चाहे कोही जतिसुकै सुन्दर होस् । यो दुनियाँ नै बाकी थोरै समयको छ । के ठेगान छ र । बस्दा-बस्दै मनुष्यलाई के हुन्छ । हर्ट फेल हुन्छन् । मनुष्यको केही भरोसा छैन । सत्ययुगमा यस्तो कहाँ हुन्छ र ! वहाँ त योगबलले काया कल्पतरू समान हुन्छ । अब तिमी बच्चाहरूलाई बाबा मिल्नुभएको छ, भन्नुहुन्छ- यस दुनियाँमा तिमीलाई रहनु छैन । यो छि-छि दुनियाँ हो । अब त योगबलले आफ्नो शृङ्गार गर्नु छ । वहाँ त बच्चाहरू पनि योगबलले पैदा हुन्छन् । विकारको कुरा नै वहाँ हुँदैन । योगबलले तिमी सारा विश्वलाई पावन बनाउँछौ भने बाँकी कुनचाहिँ ठूलो कुरा रह्यो र । यी कुराहरूलाई पनि तिनीहरूले नै बुझ्नेछन् जो यस घरानाका हुनेछन् । बाँकी त सबैलाई शान्तिधाममा जानु छ, त्यो त हो घर । तर मनुष्यहरूले त्यसलाई घर पनि सम्भन्दैनन् । उनीहरू त भन्छन् एक आत्मा जान्छ, दोस्रो आउँदै रहन्छ । सृष्टिको वृद्धि भइरहन्छ । रचयिता र रचनालाई तिमी जान्दछौ, यसैले तिमी अरूलाई सम्झाउने कोशिश गर्दछौ- बाबाका विद्यार्थी बनून्, सबैकुरा जानून्, खुसी होऊन् । हामी त अब अमरलोकमा जान्छौ । आधाकल्प त भूटा कथाहरू सुनेका छौ । अब त धेरै खुसी हुनुपर्छ- हामी अमरलोकमा जानेछौ । यस मृत्युलोकको अब अन्त छ । हामी खुसीको खजाना यहाँबाट भरेर जान्छौ । त्यसैले यो कमाई गर्नमा, भोली भर्नमा राम्रोसँग लाग्नुपर्छ । समय व्यर्थ गुमाउनु छैन । अहिले त हामीलाई अरूको सेवा गर्नु छ, भोली भर्नु छ । बाबा सिकाउनुहुन्छ दयावान् कसरी बन्ने ? अन्धाहरूको लट्ठी बन । यो प्रश्न त कोही संन्यासी, विद्वान आदिले सोध्न सक्दैनन् । उनीहरूलाई के थाहा स्वर्ग कहाँ हुन्छ, नर्क कहाँ हुन्छ । चाहे जतिसुकै ठूलो-ठूलो पदवाला हुन्, हवाईजहाजका कमाण्डर चीफ हुन् लडाईँका कमाण्डर चीफ हुन्, स्टीमरका हुन् तर तिम्रो अगाडि यी सबै के हुन् ! तिमी जान्दछौ बाँकी थोरै समय छ । स्वर्गको बारेमा त कसैलाई थाहै छैन । यस समयमा त सबैतिर मारामारी चलिरहेको छ, फेरि उनीहरूलाई एरोप्लेन अथवा सेना (लस्कर) आदिको आवश्यकता रहने छैन । यो सबै खलास हुनेछन् । बाँकी थोरै मनुष्य रहनेछन् । यी बत्तीहरू, एरोप्लेन आदि रहनेछन् तर दुनियाँ कति सानो हुनेछ, भारतवर्ष नै रहने छ । जसरी मोडेल सानो बनाउँछन् नि । अरू कसैको बुद्धिमा आउनेछैन- मृत्यु आखिर कसरी आउने छ । तिमी त जान्दछौ- मृत्यु सामुन्ने छ । उनीहरू भन्छन्- हामी यहाँ बसेरै बमहरू

छोड्नेछौं । जहाँ खस्नेछ सबै खतम हुनेछन् । कुनै सेना आदिको आवश्यकता छैन । एक-एक एरोप्लेनमा पनि करोडौं खर्च हुन्छ । कति सुन सबैको पासमा रहन्छ । टनका टन सुन छ, त्यो सबै समुद्रमा जानेछ ।

यो सारा रावण राज्य एउटा टापू (आइलेण्ड) हो । अनगिन्ती मनुष्य छन् । तिमीहरू सबैले आफ्नो राज्य स्थापना गरिरहेका छौ । त्यसैले सेवामा व्यस्त (बिजी) रहनुपर्छ । कतै बाढी आदि आउँछ भने हेर कसरी व्यस्त हुन्छन् । सबैलाई खाना आदि पुर्‍याउनमा लागिहाल्छन् । पानी पर्छ भने पहिलेबाट नै भाग्न शुरू गर्छन् । त्यसैले विचार गर सबै कसरी खतम हुनेछन् । सृष्टिको चारैतिर (अलराउण्ड) सागर छ । विनाश हुँदा जलमग्न हुनेछ, पानी नै पानी । बुद्धिमा रहन्छ हाम्रो राज्य हुँदा यी बम्बे-कराची आदि त थिएनन् । भारतवर्ष कति सानो रहनेछ, त्यो पनि मीठो पानीमा । वहाँ कुवा आदिको आवश्यकता हुँदैन । पिउने पानी धेरै स्वच्छ रहन्छ । नदीहरूमा त खेल खेल्छन् । फोहरको कुनै कुरा हुँदैन । नाम नै छ स्वर्ग, अमरलोक । नाम सुन्नासाथ छिटो-छिटो बाबाबाट पूरा पढेर वर्सा लिऔं, पढेर फेरि पढाऔं, सबैलाई सन्देश दिऊं भन्ने दिल हुन्छ । कल्प पहिले जसले वर्सा लिएको छ उसले नै लिनेछ । पुरुषार्थ गरिरहन्छन् किनकि विचराहरूले बाबालाई जान्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ पवित्र बन । जसलाई हत्केलामा स्वर्ग (बहिस्त) मिल्नेछ उनीहरू किन पवित्र रहनेछैनन् । भन-हामी किन एक जन्म पवित्र नबन्ने, जबकि हामीलाई विश्वको बादशाही मिल्छ । भगवानुवाच- तिमी यस अन्तिम जन्ममा पवित्र बन्यौ भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्नेछौ, २१ जन्मको लागि । केवल यो एक जन्म मेरो श्रीमत्तमा चल । रक्षा-बन्धन पनि यसको निशानी हो । त्यसैले किन हामी पवित्र रहन सक्दैनौं । बेहदका बाबाले ग्यारेन्टी गर्नुहुन्छ । बाबाले भारतवर्षलाई स्वर्गको वर्सा दिनुभएको थियो, जसलाई सुखधाम भनिन्छ । अपार सुख थियो, यो हो दुःखधाम । कुनै एउटा ठूलो व्यक्तिलाई तिमीले यसरी सम्झायौ भने सबैले सुनिरहनेछन् । योगमा रहेर बतायौ भने उनीहरूले समय आदि नै भुल्नेछन् । कसैले केही भन्न सक्नेछैन । १५-२० मिनेटको सट्टा घण्टौं पनि सुनिरहनेछन् । तर त्यो तागत चाहिन्छ । देह-अभिमान हुनुहुँदैन । यहाँ त सेवा नै सेवा गर्नु छ, तब नै कल्याण हुनेछ । राजा बन्नु छ भने प्रजा कहाँ बनाएका छौ ? बाबाले त्यत्तिकै शिरमा कहाँ ताज (पाग) राखिदिनुहुन्छ र ! के प्रजा डबल शिरताज बन्छन् र ? तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य नै छ डबल शिरताज बन्ने । बाबाले त बच्चाहरूलाई उल्लास दिलाउनुहुन्छ । जन्म-जन्मान्तरको पाप शिरमाथि छ, त्यो योगबलले नै काटिन सकिन्छ । बाँकी यस जन्ममा के-के गरेका छौ त्यो त तिमीले सम्झन सक्छौ नि । पाप काट्नको लागि योग आदि सिकाइन्छ । बाँकी यस जन्मको त कुनै कुरा छैन । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्ने युक्ति बाबाले बसेर बताउनुहुन्छ, बाँकी कृपा आदि त गएर साधुहरूसँग माग । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) अमरलोकमा जानको लागि संगममा खुसीको खजाना भर्नु छ । समय व्यर्थ गुमाउनु छैन । आफ्नो भोली भरेर, दयावान् बनेर अन्धाहरूको लट्टी बन्नु छ ।
- २) हत्केलामा स्वर्ग लिनको लागि पवित्र अवश्य बन्नु छ । स्वयम्लाई सतोप्रधान बनाउने युक्ति रचेर आफूमाथि आफै कृपा गर्नु छ । योगबल जम्मा गर्नु छ ।

वरदान:- सदा केयरफुल रहेर मायाको रोयल रूपको छायाँबाट सेफ रहनेवाला मायापूफ भव

वर्तमान समय मायाले वास्तविक समझलाई, महसुसताको शक्तिलाई गायब गरेर गलतलाई सही अनुभव गराउँछ । जसरी कसैले जादूमन्त्र गन्यो भने परवश हुन्छन्, यसैगरी रोयल मायाले रियललाई सम्झन दिदैन । त्यसैले बापदादाले अटेन्शनलाई डबल अन्डरलाईन गराइरहनुभएको छ । यस्तो केयरफुल बन जसले गर्दा मायाको छायाँबाट सेफ मायापूफ बन्न सकियोस् । विशेष मन-बुद्धिलाई बाबाको छत्र-छायाँको सहारामा ल्याऊ ।

स्लोगन:- जो सहजयोगी छन् उनीहरूलाई देखेर अरूको पनि योग सहज लाग्छ ।